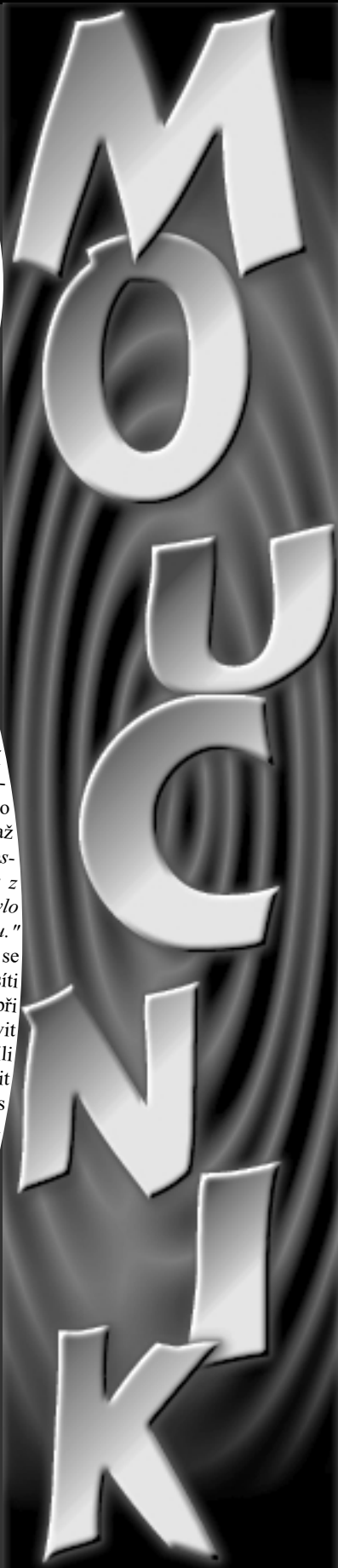

Tak co dál?

Tohle je docela fatální otázka. Vynechme však nyní úvahy globálního charakteru i charakteru osobního, které jste si jistě pokládali při vstupu do nového tisíciletí (jestli ne, tak se nad sebou trochu zamyslete) a buďme trochu domáctější a jak se na tento fanzin sluší i pěkně přizemní. Tak co dál ... s Moučnickem? ...s Pekárnou?.....s koncerty? Tyhle tři otázky jsme si kladli začátkem ledna na naší schůzce lidí, kteří mají s pekárnou co do činění. Myslím, že i Vy byste měli co říci, ale aktivita z Vaší strany je bohužel slabšího charakteru a prostor na ohlasy na webu pekárny zeje prázdnotou. Tak se Vám pokusím alespoň z části sdělit, jak to vidíme my. Moučnick bude nadále fungovat, ovšem po odchodu Jirky (viz poslední strana) podstatě v delších intervalech, jak jste si jistě všimli. Jedinou nadějí pro Moučnicku zůstává nalezení nějakého dalšího spolupracovníka, jenž by dodával článek y Pekárna poznala místy i citelně, jak moc komu záleží na nějakém kulturním vyžití. Výsledek je následující. Budeme i nadále dělat koncerty, divadla a snad i další akce, ovšem také zde polevíme oproti podzimu na intenzitě. Spousta lidí se již namlsala, a tak nám nezbyvá snížit počet koncertů a zavést také různé taneční večírky (název zní TRS), pro zábavu a tance chtějí n á v š t ě v n í k y . Snad i v tom letošním roce zůstanete našimi návštěvníky a budeme se potkávat pekárně ať u piva či na koncertě. Těšíme se na Vás. Poe

Co najdete uvnitř
 Je tu několik článků, jež zařazujeme na počest "zesnulého Dády" Jirky. Nejsou neaktuální, ale máš těšit trochu nadčasově a navíc předtím nevysnější. Pak je tu několik recenzí na nebo-li hodnocení koncertů v pekárně. Některé jsou staršího data, ale já myslím, že není na škodu si trochu připomenout zajímavý věci. Pak je tu samozřejmě Burianem a z druhé strany s HC kapelou Illegal Illusion. Rozhodně si je přičtěte a zjistíte, jak vidí hraní človek, který brázdí kluby už hodně dlouho, má pořad v TV a cestuje po světě, jak ho vidí nekompromisní HC vyjádření Hergota Sandviče Jablunkova o Otalive, jak velmi nás to potěšilo. Pak je tu samozřejmě zmínka o Otalive, jak jste si na první straně určitě všimli a jako vždy nechybí v ed m e a t e k .

Otalive
 Nová aktivita ve Staré Pekárně jse jmenuje OTALIVE. Co to znamená? Je to label určený k nahrávání a vydávání živých koncertů pořádaných ve Staré Pekárně. Propojit stávající pódium klubu a nahrávací studio "Střelice", které je umístěno přímo v budově, pomocí páráku a tak vytvořit možnost ke kvalitnímu nahrávání živých koncertů, byla myšlenka, která se zrodila už při výstavbě pekárny. Bohužel nebylo na začátku dostatek času, peněz atd. Proto se tak stalo v létě loňského roku. Po rozhodnutí firmy Indies Records natočit bluesové kapele Lady I oficiální live CD, které vyjde již letos na jaře. Další kapelou, která se zde rozhodla natočit živou nahrávku byl Mocca Band Zdeňka Blažka. Protože o častější výskyt zaměříme se přímo na vlastní labelu. "Dát prostor zajímavým kapelám prostor nejenom na svém pódium, ale zároveň také jim vydat živou nahrávku z klubového prostředí a to při minimalizaci nákladů, tak aby výsledné CD bylo přijatelnou cenou."
 To je hlavní motto kterého jsme se drželi při zakládání OTALIVE. Koncert se nahrává na digitální zařízení ve studiu, které umožňuje nahrávání osmi až desíti stop současně, proto tu existovalo určité omezení co do počtu muzikantu, při koncertě. Není však problém druhý den ve studiu dohrát určité hosty, opravit některé věci a řádně nahrávku připravit k masteringu. Po té co jsme si stanovili určitá pravidla, zjistili, že jsme schopni zajistit výrobu, graficky připravit jakýkoli obal nezbyvalo než se pustit do nahrávání. První pokus se odehrál s úplně jiným žánrem než bylo předchozí nahrávání a tak vznikla nahrávka "LIVEring... in Stará Pekárna" od hardcorové skupiny Illegal Illusion, která je historicky první nahrávkou labelu Otalive.
 Poté začalo být jasné, že nahrávky takto vytvořené mají svoje opodstatnění a příprava mohla začít na plno. V současnosti se chystá a snad bude uskutečněno nahrávání pro Otalive se skupinou Balaton, Anime či Real Eyes. Samozřejmě nahrávání live nahrávky není podmíněno vydáním v Otalive. Některé kapely využili příležitost a docela levně si zde natočili live demo např. Down Bellow, Zelená Pára aj.
 Další nahrávání se chystá, takže pokud se chcete stát účastníky nahrávání sledujte plakáty Staré Pekárny či její webové stránky (www.starapekarna.cz) a jestliže jste muzikanti a máte pocit, že Váš výkon je na pódium naprosto perfektní, (protože se jedná o živou nahrávku je nutné si uvědomit, že je zde minimum příležitostí pro opravu i když tu samozřejmě určité jsou) a myslíte, že živá nahrávka je to právě pro Vás, volejte produkčnímu Lukášovi (0606 9 5 0 5 5 1) .
 Poe

Dámy a pánové,

než se společně pustíme do dalších rozborů předmětu našeho zájmu, úžasné to, zřejmě lidové, písně "Když jsem šel z hub" tentokrát z hlediska toxikologického, rád bych co nejstručněji nastínil vše nové, co se od našeho posledního setkání na těchto stránkách událo. S údivem a nadšením mohu konstatovat, že onen krátký, téma zdaleka nevyčerpávající článek v minulém čísle vyvolal nejen celou lavinu protichůdných ohlasů, ale inicioval i vznik mezinárodního hnutí nebyvalého rozsahu. Česká větev tohoto hnutí se konstituovala bezprostředně po uveřejnění již zmíněné studie "Píseň Když jsem šel z hub jako psychologický fenomén" a trvalo jen několik dní, než ze svého středu vybrala toho nejpovolanějšího ke koordinaci domácích i zahraničních aktivit v naší věci - mě. Mým prvním krokem v čestné funkci bylo těsné navázání kontaktů s britskou společností "When I went from mushrooms" a slovní podpora její postupné infiltrace na americký kontinent, kde je intelektuální aktivita, ať již jakkoliv blbě, tolik zapotřebí. Další události nenechaly na sebe dlouho čekat a poslední jejich logický krok odehrává se právě v těchto dnech - otevření university věnované přímo jen výzkumu písně Když jsem šel z hub (KJŠZH) ve všech jeho myslitelných aspektech. Není snad oboru lidské činnosti, který by neměl k fenoménu KJŠZH co říci. Kromě výzkumů hudebních, jazykových, historických, psychologických a vůbec obecně orientovaných jsou to i disciplíny až smutně konkrétní. Posuďte sami:

1. Když jsem šel z hub - fyzikální a filosofický výzkum času, mechanika lidské chůze, mykologie
2. Ztratil jsem zub - dynamika zapomínání a chybných výkonů, stomatologie
3. Našla ho Jóhana - onomastika, entomologie
4. S dlouhejma nóhama - ortopedie
5. Já na ni dup - seismologie, traumatologie, sémantika (jde zřejmě o metaforu), přírodopisná katedra Univerzity KJŠZH dokonce tvrdí, že správně verš zní "já na ni dub", potom by přicházela v úvahu i dendrologie či průzkum černošské hudby (DUB-REGGAE)
6. Dej sem ten zub - právo: otázky vlastnických vztahů k částem lidského těla, přechod držby věci nalezené
7. Nebo ti vytrhnu - taktéž právo: tentokrát otázky "vis et metus" - výhrůžky jako důvod absolutní neplatnosti právního úkonu
8. Z prdele chlup - rektologie, dermatologie.

Komu se podaří projít zcela vysilujícími přijímacími pohovory, spočívajícími především v několikadenních maratonech zpívání KJŠZH, následovaných poslechem téhož od dalších zájemců, ten může se již plně pouhoužít do studia a na jeho konci získat vytužený titul LUDr. (Lumen Universalis Doctor - specializace na humanitní aspekty písně) či MRDr. (Maxim Rapl Doctor - zaměřen na stránku přírodovědnou). S určitým smutkem musím konstatovat, že četní zaměstnanci a studenti University jeví od samého počátku sklon k veskrze nesmyslnému sektářství, jak se ukázalo hned na první, ustavující schůzi vědecké rady university. Nikdo již neví, jak se do stanov školy dostala věta "Pracovníci a studenti university jsou k návštěvníkům přívětiví, vítají je hlenem a holí."

Při vzrušené diskusi zavládla shoda ohledně první části věty, k níž bylo řečeno, že přívětivost je určitá forma příušnic, napadající většinou členy. Ve věci hlenu též nevznikly větší rozpory, pokud nepočítáme námítku účastníků z Čech, že totiž hlenem se nerozumí šušen ani soper, nýbrž holub. Námítka byla zaprotokolována a předána katedře ornitologie. Slovo "holí" však vyvolalo bouři emocí. První, snad nepochopitelnější skupina vědců tvrdí, že "holí" znamená "nazi" a jejich delegace jsou již týden velkou atrakcí

zdejšího kraje (Brno-venkov). Druhá, autoritativně řízená sekta se domnívá, že správný výklad je "s holí v ruce" a kazí tak dobré jméno školy i zdraví návštěvníků. Třetí nepočtená skupinka je vyzbrojena pénou a žiletkami a normálně naše návštěvníky holí. Sféru přijatelná, v níž se tří řečené teorie nacházejí, zcela opouští názor Britů. Jsou přesvědčeni, že "holí" jest český výraz pro "holly" a zvolili od svého čela zchátrale vyhlížejícího staříka s jakýmsi kruhovým světlem nad hlavou (zřejmě obdoba světélkování obzvláště starých pařezů). Po organizačních záležitostech přistupme k výkladu, z redakčních důvodů dnes poněkud stručnému:

Při poslechu či přednesu písně Když jsem šel z hub nás v první řadě napadne otázka, jaké houby měli tvůrci písně na mysli. Vyjděme z předpokladu, že zpívající události v písní zmíněné sám zažil. Z celého textu nám jasně vyplývá, že šlo o houby silně toxické. V domácím prostředí by se jednalo nejspíše o lysohlávky, v úvahu přichází i všechny varianty muchomůrky či hřib satan, které však na rozdíl od "lysný" vyžadují určitou přípravu, již jest v lese vykonat jen těžko. Autor nesděluje, zda houby požíval nebo pouze sbíral (ať již s následným uschováním nebo bez něho) a má za to, že z oněch šílených příhod posluchač dovodí, že jich vskutku pár desítek spořádal. Všichni zkušení čtenáři potvrdí, že po takové intoxikaci má člověk při chůzi pocit, že stojí na místě a krajina mu kráčí vstříc, což vrhá na první řádek písně zcela nové světlo a odůvodňuje použití méně obvyklého spojení "jít z hub", kde houby neznamenaají místo, ale příčinu, jako např. ve větě "osypat se z nešťastné lásky". Proč vlastně mluví ztrácí zub? Je-li schopen požití takové množství houbiček, je jisté, že tak nečiní poprvé. Nestřídmé požívání návykových látek však vede, jak známo, k celkové tělesné zpustlosti (viz autora těchto řádků) a padání zubů je jejím nevitáným důsledkem. Může-li zpěvák zpozorovat, že jeho zub byl nalezen pavoukem, zvaným lidově "jóhana" (jenž ve skutečnosti není pavoukem, ale sekáčem, což není totéž), leží zřejmě na zemi. Vzpomeňme na Cestu do Ixtlanu, kde se zcela zřetelně Castaneda setkává se Strážcem v podobě gigantického komára. Pokud by vznikly pochyby, o který hmyz se přesně jedná, dodává autor "s dlouhejma nóhama", čímž vylučuje záměru za jiný hmyz. Stručně shrnuto, dokonale zhoubovaný zpěvák leží v mechu a sleduje pavouka, jenž omrmdává kolem jeho vypadlého zubu. Jak skvělý materiál pro píseň! Nyní již rozumíme verši "já na ni dup" a s politováním konstatujeme, že autor nebohého pavouka zašlápl. Následující výhrůžky by se pak jevily zcela zbytečnými. Avšak z toho, že píseň nekončí třeba "já na ni dup/sebral jsem zub/a šel pryč" nebo nějak podobně, dá se předpokládat, že se kvůli svému stavu netrefil a šlápl vedle. Pavouk zcela správně usoudil, že člověk, jenž jej pro akutní intoxikaci nedokáže ani zašlápnout, ač se o to snaží, je tím méně schopen tak motoricky náročné operace jako je vytrhnutí chlupu z pavoukovy prdele, pouhým okem neviditelné. Zápas o zub končí tedy nerozhodně a myslitelné jsou obě varianty - že totiž pavouk odtáhl zub do svého hnízda a tam si na něj sedl (protože neví, co by s ním jiného dělal), nebo že jej přece jen vybojoval autor písně. Skladba sama nám žádné vodítko neposkytuje.

Vzhledem k autorově stavu však sázím spíše na pavouka. Váš Hergot Sandvič Jablunkov

NENÍ KTERÝ BY SNAD NEMĚL K OBORU FENOMÉNU LIDSKÉ KJŠZH ČINNOSTI, ŘÍCI.

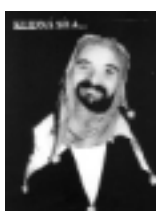
Akce Otalivě vs. Illegal Illusion

Občanské sdružení Otaart se nyní pokouší založit nový label Otaart na vydávání CD a to ryze ze Staropekárnenského prostředí, čili tzv. živé nahrávky aneb lajfy (Podrobnosti viz. Jinde). V listopadu se uskutečnil ve Staré Pekárně koncert HC kapely Illegal Illusion, který byl zkušebním koncertem určeným pro nahrávání. Díky tomu vzniklo CD, které nese název "LIVEring ... in Stará Pekárna". Je k máni za pouhých 170,- a to buď přímo v klubu nebo na dobírku rádi zašleme. Toto album je spíše EP, neboť obsahuje pouze 5 skladeb, ovšem pro milovníky HC je to opravdová raritka. Zde je rozhovor se zmíněnou kapelkou: Jste dost hlučná kapela, jak Vás přijímají v klubech a kde se Vám hraje nejlépe?

No, já mám malé uši, tak že mně osobně nepřipadám hluční..., ale asi jsme víc slyšet než kluci, co chodí na pódium pít. Určitě nehrájeme takhle "nahlas" záměrně, prostě to vychází z našeho "soundu", kdy i ta nejkřehčí věc z těch nejpomalejších je hraná jako naposled! V klubech je to v pohodě, vždycky se najdou lidi, kteří jsou přesyceni senilním kopírováním či prodluzováním agónie toho či jiného trendu, no a pro ty jsme tu my! Pravda hošani od "zvuku" při koncertech mají problémy, ale jenom ti, co je mají i tak....A kde se nám hraje nejlépe? Donedávna to bylo super ve "Žlutáku" v Pardubicích, jako doma se cítíme ve Velkém Meziříčí a okolí, v Polsku - super akce i lidí, Svitavy(OK Club) atd...samo když hrajeme doma na "malém městě" tak je to v pohodě, ale to se nepočítá

Hrajete takhle od začátku, nebo je tu určitý posun?

Hluk neřešíme.Od prvního koncertu hrajeme s takovým nasazením, že se to zdá být o něco víc nahlas než u ostatních (být hrozivějších) kapel. (Hele, když si vzpomenu, když jsme hráli v Pardubicích s Boronem, tak jsem se byl mrknout na zvukovku...kurva to byl takovej rachot, že jsem se mohl o ten zvuk oprít a domů jsem přijel s polámanýma pukama od kalhot..!) Nástrojově: tři roky jsme hráli o dvou kytarách no a po odchodu té jedné jsme měli pocit, že už jsme tak uzavřený celek, že vlastně necítíme absenci tohoto či jiného nástroje. Starší věci byly přearanzovány do stávajícího nástrojového obsazení, basa se přiostrčila, naživo zníme malinko

tvrdějíc než na nahrávkách, ale tak by to snad mělo být!.....Stylově se pořád a neustále vyvíjíme, stále se cítíme být stylově neuchopitelní (né nečitelní!) s odkazem na kritiky vesměs všech hudebních periodik (s výjimkami těch pro děti apod.), což s sebou nese v době, kdy nějaká umělecká invence či osobitost je spíše na obtíž dávám, nemálo problémů, ale to by bylo asi na dít!....

Jan Burian
Na podzim se odehrál u nás komorní koncert pro jedno piano Jana Buriana a několik málo aktivního návštěvníků. Tady je pár názorů neuvěřitelně agilního písničkáře: **Jak dlouho už vlastně hrajete?** Od roku 1995 jako ILLEGAL ILLUSION.

Kolik odehrajete ročně koncertů a jak se Vám hraje v rockových a neapremyslel. Měl by to být každý plnohodnotný den strávený v téhle kapele, každá dobrá zkouška, koncert či nahrávka, ale ty myslíš asi něco hmatatelnějšího.. Někteří lidé si myslí, že by to mohla být účast na těch největších festivalech jako třeba Rock For People (97, 98), Noc Plná Hvězd (98, 2000) či Come and Die (2000-...hele,kluci pořadatelští visíte nám pořád nějaký šošony...!!!/vzvak pořadatelům/), nebo jiní si myslí, že by to mohly být dnes již pravidelné výlety do Polska do klubů i na festivaly...., účast na kompilaci doma i v zahraničí (viz discografie), přízeň kritiky jak u MC Thread 1996, tak i u MC/CD Shy 1998, v současnosti snad i to, že jsme zabodovali v USA v New Yourském časopise Transcending the Mundane.

Celkem něco kolem stovky, průměrně deset měsíčně, kromě dvou měsíců v létě, kdy je to slabší. Rockové kluby mi velmi vyhovují, pokud v nich je slušná rocková aparatura a zvukař, který ví, že moje písničky jsou sice závislé na textech, ale chtějí i patřičnou razanci ve zvuku. Rád poslední dobou hraju na klávesy a stojím u toho. Je to jiný pocit, než když sedíte bokem k lidem u klavíru. Ale i to může být docela divoké. Rád používám různé předměty, které házím do klavíru a občas hraju pěstmi nebo palíčkami uvnitř na struny, či bubnuji do víka, piano je také bicí nástroj...

Jak vzpomínáte na své muzikantské začátky a na dobu kdy jste ještě nehrál sám? Byla to dosti divoká doba. Jezdili jsme s Jirkou Dědečkem v mém trabantu, občas ho nabourali, nesměli jsme hrát v Praze, tak jsme dělali ročně kolem sto třiceti koncertů mimo hlavní město, kde jsme bydleli i v kasárnách, v bytech. Po deseti letech (možná i trochu dřív) nás to oba přestalo bavit, tak jsme se dali na sólové dráhy. Ale já jsem hrál od té doby s řadou skvělých muzikantů a kolegů a nikdy jsem se osamělý.

Nevidíte, že mají budoucnost kluby, kde hrají živí muzikanti? Jak bude vypadat hudba pro mladé za 50 let? Nevím, jestli mají takové kluby budoucnost. Zatím to funguje dost dobře, i ve vyspělejších zemích je živý kon- tak umělce s publikem aktuální, tak si myslím, že to spíš záleží na nás, co to děláme, jestli budeme mít co nabídnout, co televize a ani internet nemá. Nějaký druh pospolitosti, společný aktuální živý zážitek, kontakt, komunikaci z očí do očí. Hudba za 50 let? Bude dobrá a mizerná. Bude existovat hudba pro peníze a hudba z lidní potřeby zpívat a nějak se vyjadřovat. Jestli se tak bude dít jen za pomoci počítačů, vzniknou-li úplně nové akustické nástroje, jaký žánr si lidé oblíbí, zvolí či vymyslí, to nevím a šťve mě, že se to nedozvím. Byl bych na zvědavý.

Co si myslíte o kopírování hudby? Jak vidíte budoucnost živého hraní versus elektronika? Nevidím ani necítím v tom nějaký "versus". Pravda nejsem příznivec taneční hudby ani jiné hudby pro "děti", ale jsem příznivcem kloubení a prolínání těchto dvou. Příkladem mohou být mé srdeční záležitosti at' už z té rockovější strany: Nine Inch Nails, Ministry....., či z té tanečnější Björk, Portishead...., či ze strany zcela neuchopitelné jako třeba poslední dvě alba Tori Amos, či poslední neskutečné album Radiohead-Kid-A. Samostatně si budou žít obě v pohodě a dlouho. Si myslím.....

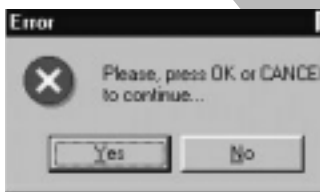
Co si myslíte o kampani "Kopírování zabíjí hudbu"? Kdo zná ceny cédéček, tak v tom musí mít jasno. Já dělám hudbu proto, aby se dostala k lidem. Proč dělá hudbu Bárta a jiní "umělci z Prahy" zaštiťující tuhle křečovitou kampaň OSY a jiných monopolů, je jasné. Hele, pokud mají ti naši "umělci z Prahy" hlad, tak at' si kurva udělají nějaký další oftesný muzikál pro lopaty na ves- nicích, však oni zas dojedou v zájezdových auto- busnách v hojných počtech... Už tak dává na frak klubům, festivalům a hudebním produkcím všeho druhu na frak komunistická OSA a teď ještě Bárta s tímhle dalším bičem na hudbu.....V globále je tohle dost obsáhlý problém, kterému se věnovala snad všechna hudební periodika včetně samizdatů a podle mého gusta to docela přesně vystihli v BigBang a posléze i v Rock a Popu , kdy se bez emocí od tohoto distancovali s pro mě dostatečně pádnými argumenty. No a poté, co jsem zhlédl část debaty na ČT 1 na toto téma má u mě Bárta odtroubino asi dít!...

Proč děláte pro TV pořad "Posezení s Janem Burianem", který z nich si dodnes pamatujete nejvíce a proč? To se opravdu nedá říct. Spíš jsem jich pár trochu pozapomněl. Já si vybírám své hosty svobodně, takže jsou mi většinou velmi blízcí a těžko bych mezi nimi vybíral. Skoro z každého pořadu si něco zapamatuju, co mě pak provází dál. Teď zrovna třeba myšlenku téměř osmdesátiletého pana hoteliéra Horala, který mi řekl, že Češi jsou zajímaví tím, jak obrovskou energii dokážou vynaložit na to, aby prokázali, že něco nejde udělat....

Vy jste rozjel anti akci proti oficiální "Kopírování zabíjí hudbu" jaký je v současnosti ohlas? Já nevím, jestli jsem rozjel akci, je to spíš vyjádření občanského postoje proti vychytralým aktivitám velkých vydavatelských firem, které pořád nemají vyděláno dost a navíc vám chtějí dokázat, že jste tak trochu nemorální, když si přehrajete kazetu nebo přepálíte cédéčko. Myslím, že nejdůležitější na tom je, že se člověk vůbec ozve a nechce se smířit s tím, že jsou písničky degradovány na pouhé zboží, něco jako práci prášky nebo mobilní telefony. Mohou mít samozřejmě i charakter zboží, ale to je jen jedna jejich strán- ka, a ta zdaleka není nejpodstatnější. Pro ty firmy samozřejmě nejpodstatnější je a k nám se chovají jako k malovýrobcům, kteří by bez nich byli vyřizení, a tudíž musí sloužit jejich zájmům.

Nemusíme. Vyhlásil jsem akci Kopírování zachraňuje hudbu (najdete to na mých internetových stránkách) a mluvil jsem o tom zatím v časopise Týden, Office, MFD, Folk a Country a poměrně slušný ohlas měl článek v Neviditelném psu (tam se i diskutovalo), před chvílí jsem o tomto tématu mluvil do Rádia Frekvence 1. Není to moc, ale na jednoho člověka toho je až až... Mluvim o kopírování na většině svých koncertů. Lidem, kteří mají rádi nezávislou kulturu, je ten problém dost jasný. Firemní otroci všechno vidí jen přes finance, jejich způsob uvažování je jiný a nejspíš ani nemohou pochopit, o co nám jde a proč je jejich kampaň proti kopírování tak pochybná a do značné míry i nebezpečná.

Hrajete hudbu, skládáte, píšete, cestujete po celém světě, děláte pro TV, kde na to berete energii? Máte pocit, že žijete na plno? Nemám čas o tom moc přemýšlet, prostě to dělám a žiju naplno... Poe Poe

H L U K N E Ř E Š Í M E

TY SYČÁCI

MÁJ V DUBNU

Ty Syčáci - Máj v dubnu

Když jsem v jednom předchozím čísle našeho -Vašeho Moučnicku vyjádřil v recenzi na velmi zdařilý koncertní výkon téhle kapely pochybnost, zda lze přenést koncertní atmosféru na mrtvý nosič, musím říci, že jsem zapoc- hyboval neoprávněně. Tahle nahrávka žije!!! Je až s- podivem, jakým nádherným a plným způsobem. Velmi neotřelé hudební nápady a hra se slovy páně Vášovi se podle mne alespoň na alternativním dvorečku naší hudby stane zjevením letošního podzimu.

Můžete si doma zaskotačit při Věšáku s věšákem, rozhejbat nohy při Hadích nohách a pak si zopakovat povinnou četbu při Cestě na Měsíc. Petra Vášu a jeho z nahrávky slyšet, jaká to při nahrávání ve studiu panovala skvělá nálada. Jirka Jo, je to docela fakt, že nahrávka má docela šmrnc a pokud máte trochu jen rádi Vášu či brněnskou alternativu, budete nadšeni a navíc si můžete (jak několik členů pekárenského sboru) zpívat "Já nejsem bláha mámo, já to hraju" Poe

Takový rádio je dobrá věc ...

Zhruba od roku 1994 jsem si nepustil rádio. Důvod?

Muzika linoucí se z přijímačů bez rozdílu regionu mě jaksi neuspokojuje. Asi nejsem sám. Bezpohlavní proud popu a mluveného slova je snad dobrý jako kulisa do kovářské dílny, ale normální (nebo snad nejsem normální) člověk si nemá z čeho vybrat. Já jsem z Pardubic a před dávnými lety u nás fungovalo Radio Panag, v Brně zase fungovaly skvělé Hády. Kde je těmto stanicím konec. Diktát peněz a reklamy dokázal zničit to, co většina lidí viděla po revoluci jako samozřejmost, tedy dostatek rádií všech možných kategorií. Bohužel opak je pravdou. V poslední době s rozvojem toho zpropadeného internetu, který Vás obírá jenom o čas, je přece jenom takás možnost poslechnout si sem tam trochu té dobré muziky z éteru, teda z drátu (a propo dráták nám taky zrušili). Docela dost rádií vysílá jak klasicky, tak pošle svůj signál po internetu. Stačí Vám k tomu akorát počítač, nějaký ten software (WinAmp, Windows Media Player nebo Real Audio) a potom nějaké to připojení k internetu. Pevná linka není k zahození, ale mě to doma normálně chodí přes telefon a nestěžuju si, akorát se Vám trošku zpomalí načítání stránek a stahovat si přitom něco Napstrem není taky moc dobrý nápad. Vy, kdo nebydlíte v Praze máte tak jedinečnou možnost poslouchat legendární Radio 1 (www.radio1.cz), i když tam už neuslyšíte přes den nějakého človíčka vyřikávat světu své boly a do toho poslouchat nějakou nezávislou finskou hvězdu. Po večerech si můžete poslechnout snad jedinou normální hitparádu, jak ze světa, tak z domova, zachatovat,... Dobrý večery má v sobotu Klára Nemravová (nejpěknější člen Tata Bojs). A tenhle měsíc si můžete navíc sami zremixovat skladbu lucky Boy ze Samotářů. Další rádia asi za moc

NEJVYCHYTANĚJŠÍ OD ÚTERÝ

POŘADY DO ČTVRTKA MÁ OD ASI JOHN 22 PEEL HODIN

nestojí, radiožurnál chytete nor- málně a ostatní stejně za ... Ze zahraničních mám rád (to je ale náhoda) taky Radio 1 BBC. To se sice dá chytout na satelitu, ale kdo ho nemá, má obrovskou šanci poslechnout si hodně dobreh věcí o dost dřív, než dorazí k nám do republiky. Adresa je www.bbc.co.uk/radio1 a nevychytenější pořady má asi John Peel od úterý do čtvrtka od 22 hodin a poslechnout si naživo kapely, který k nám třeba ani nikdy nedorazí, je pro mě osobně docela velké zážitek. Samozřejmě že se začala objevovat i čistě internetová rádia. V poslední době rostou dá se říci jako houby po dešti. Asi nejodvážnější je to, které si dalo název Internetové radio a sídlí na adrese www.internetradio.cz, je multikanálové, takže si každý může vybrat podle svého gusta a dokonce si může vytvořit vlastní pořad. Internet byla původně záležitost vysokoškoláků, a tak by to byla ostuda, kdyby neexistovalo čistě studentské rádio. Jmenuje se rádio Strahov <http://radio.sh.cvut.cz/>, které jde ale poslouchat pouze na akademické půdě, jak jsem ho ale slyšel, tak nehraje špatně. Snad se toho na nějakých koležích v Brně taky dočkáme. Kdo zná Sledě, živě sledě, tak zná Jenifer a ta má na triku relativně nové rádio Jelení na adrese www.radiojeleni.cz, nehrajou špatně, ale zatím málo jen po večerech a jen v ně- kterých dnech, ale dobře. No, teďka konec tlachání a hurá vymyslet název radia a začít vysílat pěkně po svém. Tak nazdar v éteru, teda na drátě.

Rale

Když jsem tohle CD strčil do svého přehrávače, nevěděl jsem, co mohu očekávat. Byl jsem sám doma a fakt se stmívalo. Během první skladby jsem postupně rozsvěcel všechna světla v celém bytě, jako malý kluk, který se bojí tmy. Ano, tahle deska je velmi emotivní, mě je asi vrcholem nálady a pocity pokory k životu sebe samého. Pro skladbu neustále vpřed a do toho až deklamativní projev Vladimíra Václavka. Čistá nádhera! Improvizace mez skladbami, využívající krásu lidského dechu a hlasu nás očisťují od předešlého prožitku, aby vzápětí přešly do další kompozice. To aby člověk měl čas srovnat si vše v hlavě, ale zkuste si naprogramovat vaše CD tak, aby hrálo pouze tyto improvizace, budete překvapeni, jaký to je nářez.

Soumrak/Twilight

Jirka

from the secret files of Max Cannon
gravy-stained laugh remnants
RED MEAT

Zrovna věra jsem podobného chlápka viděl, akorát že neřikal "vzpláň!" ani nic podobného. Byl to prostě normální hořící chlápik.

Četli jste ty starý comicsy o "Živě pochodni"? To byl ten superhrdina, co vždycky řekl "vzpláň!" a začal hořet.

BŘEZEN 2001

www.starapekarna.cz

úterý 27.2. Onen svět Akustické písně Pavla Zemly
středa 28.2. Luza Alternativní rock

čtvrtek 1.3.	Bez pěti Koncert mostecké kytarovky	Vstup volný
pátek 2.3.	Zastavárna bluesband Bluesový koncertík	Vstup volný
sobota 3.3.	Trs Danserockový večírek	Vstup volný
pondělí 5.3.	Pohyblivé teatrum - KUFry - příběh z ulic Divadelní představení studentů JAMU vhodné i pro absaňující divák	Vstupné 30,-
čtvrtek 8.3.	CIMENT - Petr Zezulka (ex Ciment) & Skupina z Luhu Brněnská premiéra nové kapely originálního valašského rockera	Vstupné 50,-
pátek 9.3.	Závodníci Populární naučné veselé funkky + host Bratři v triku	Vstupné 30,-
sobota 10.3.	 Sharon Lewis & Jan Kořínek and Groov Koncert vynikající bluesové černošské zpěvačky z Texasu	Vstupné 120,-
středa 14.3.	Balaton	Vstup volný
čtvrtek 15.3.	Rezavá klec Koncert brněnskopražské bluesrockové kapel	Vstupné 40,-
pátek 16.3.	Jakub Noha Band Příjemný koncert pražské folkrockové kapel	Vstupné 30,-
sobota 17.3.	The Jabberwocky Zpívání bezdechých písní je toliko bohatostí kumulace nešťastí. Jazzrockový koncert	Vstup volný
nedělí 18.3.	Drív Bluegrassový večer s hostem	Vstupné 50,-
úterý 20.3.	ÚSTAF Jiri Orten: "Čemu se bášně říká" - divadelní představení	Vstup volný
středa 21.3.	Pronikání stínů Vernisáž kresb Františka Hubatka, vystoupí Petr Hubáč a Veronika Schelleová	Vstup volný
čtvrtek 22.3.	Bobby Houda Blues z USA	Vstupné 50,-
pátek 23.3.	Dead Camel blues band Bluesová kapela z Chručína	Vstup volný
sobota 24.3.	Blue Sofa Funky-jazzrockový koncert	Vstup volný
úterý 27.3.	MUTE ZONE Nick Cay včera, dnes a zítra Audiolůžičný pořad s ukázkou z připravovaného alba M.C.	Vstupné 30,-
čtvrtek 29.3.	Stan the Man Bohemian bluesband Skotský bluesman vycházející z tradičního pojetí blues	Vstupné 70,-
pátek 30.3.	Černý mosty Vycházející hvězda českého blues	Vstupné 50,-
sobota 31.3.	Orchestr Reného Šindelky Jazzové skladby 30. let zazpívá sločně Ženeva Dubská	Vstupné 30,-

Hudební kavárna Stará pekárna - Štefánikova 8, tel: 0541210040, kontakt: 0606/950551

Program Staré Pekárny na duben 2001 předběžně planované koncerty (změny asi budou)

po 2.4.	Anime - avantgarde rock (živé nahrávání koncertu)
čt 5.4.	Václav Koubek - 60,-
pá 6.4.	Velvet Blues - drsné blues z Ostravy 30,-
so 7.4.	Bluesweiser -
po 9.4.	Anime - avantgarde rock (živé nahrávání koncertu)
st 11.4.	Úplně Rovný Banán - jazz-rock-funk (živé nahrávání) 40,-
st 18.4.	Nonsense - 0,-
čt 19.4.	Gamba Blues Band -
pá 20.4.	Blues Station - 30,-
so 21.4.	Nahoru po schodišti dolu band -
út 24.4.	K+K Band - jazzrockový koncert 0,-
st 25.4.	Ty syčáci -
čt 26.4.	Fany Hippos ??????????????????????
pá 27.4.	The Breakers - klasický rokenrol 50. a 60. let (Chuck Berry, Little Richard ...)

P O Z O R ! ! ! !
Hledá se nebezpečný, nevině se tvářící tvor (viz. kresba), jež po několika měsíční asimilaci (napohled úspěšné), z ničeho nic opustil své místo a nyní se potuluje neznámo kde. Při styku s ním buďte mimořádně opatrní, hrozí nebezpečí újmy. Ihned také dejte zprávu redakci.
P O Z O R ! ! ! ! !

KARNEVAL

kræt k Ø o h l Ø d -
n u t

Ohlédněme se krátce do závěru roku 2000. V sobotu 4. 11. se v Pekárně uskutečnil v tom roce již třetí maškarní karneval. Přestože jsme již nečekali žádné převratné nápady, musím říct, že jsme se docela spletli. Zúčastnění tentokrát přímo perlii. Vezměme to ale pěkně po pořádku. Akce oficiálně vypukla v 18,00 hod. Na pódiu bylo umístěno promítací plátno, které skýtalo možnost připomenout si předešlé karnevalové akce. Kupodivu toto promítání vzbudilo velký zájem. Kolem 20,00 už byla Pekárna parádně narvaná. Dostavilo se odhadem asi 85 masek nejrůznějšího provedení. Pouhé bloumání po Pekárně bylo velmi zábavné. Všichni aktéři si dali tentokrát záležet. Do technologie výroby masek výrazně proniklo používání speciálních barev (lícidel) - Šmoulové, Stařec, Statečné srdce, Vlkodlak, ... a využití vlastností kartónu krabic - Novinový stánek, Stoleček, Židlička, ... Většina pochopila, že zajít si do

půjčovny kostýmů není nic obdivuhodného.

Mnozí šokovali dokonalým provedením masky, která zdánlivě vypadá poměrně nezájemavě - Motýl Emanuel a Maková panenka, Bratři v triku, Křemílek a Vochomůrka, Sněhulák, Trpaslíci (ovšem bez Sněhurky), Johanka z Arku, Kat, Slunce, Vodník, Beruška, ... Jak vidno, pohádkovými postavami se to tu tentokrát jenom hemžilo. V průběhu večera většina masek řádila na tanečním parketu. Taneční smršť střídaly soutěže o ceny (tak, jako vždy). Oblíbená závěrečná soutěž

"panák s Přemou" se odehrála až kolem páté hodiny ranní (kdo vydržel nelitoval, že Kekso? Pozn Poe). Bujarý večírek byl opět pod drobnohledem videokamery, takže je na koukat. Doufáme, že příště do